

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 669

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 iulie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 186 din 27 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare	1-3	974.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile	6-31
Decizia nr. 235 din 27 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) și (7) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare	3-5		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		196.	— Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit AJUTORUL SĂTEANULUI PISCU OC3	31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

27 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu

modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mariana Anca Cezara Voicu în Dosarul nr. 2.260/2003 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, precum și de Ana Criste în Dosarul nr. 7.412/2003 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal sunt prezenți Petru Criste și Ana Criste, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.260/2003 și nr. 7.412/2003 au același obiect, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente sunt de acord ca dosarele să fie conexe.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 21D/2004 la Dosarul nr. 565D/2003, care este primul înregistrat.

Părțile prezente solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-au invocat în fața instanței judecătorești.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 14 noiembrie 2003 și 28 noiembrie 2003, pronunțate în dosarele nr. 2.260/2003 și nr. 7.412/2003, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă și, respectiv, Judecătoria Cluj-Napoca au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Mariana Anca Cezara Voicu, Petru Criste și Ana Criste.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textul criticat încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție, republicată, precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În opinia autorilor excepției, „bunei-credințe a subdobânditorului fără lege i s-a atribuit preferință față de buna-credință a proprietarului deposedat fără lege“. Se susține că prin Decizia nr. 98/2003 au fost declarate neconstituționale dispozițiile alin. (3) al art. 46 din Legea nr. 10/2001, avându-se în vedere încălcarea principiului neretroactivității legii. Astfel, se consideră că, pentru identitate de rațiune, acest principiu ar trebui considerat ca fiind încălcat cu privire la toate ipotezele de nulitate absolută prevăzute de art. 46 al acestei legi.

Instanțele de judecată apreciază că textul legal criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției, arătând că principiul bunei-credințe, consacrat până la apariția Legii nr. 10/2001 doar de doctrină și jurisprudență, și-a găsit astfel aplicarea într-un domeniu particular, dar de interes social major, acela al regimului juridic al imobilelor preluate abuziv de stat în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat nu contravine prevederilor constituționale, arătând că ocrotirea interesului dobânditorului de bună-credință a fost determinată de rațiuni care vizează asigurarea securității circuitului civil și stabilitatea raporturilor juridice civile. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (2): *„Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.“*

Textele constituționale invocate de autorii excepției ca fiind înfrânte sunt cele ale art. 15 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție, republicată, a căror redactare este următoarea:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“*

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, s-a pronunțat prin numeroase decizii, ca de exemplu Decizia nr. 191 din 25 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 1 august 2002, Decizia nr. 71 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2003, și Decizia nr. 72 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 180 din 21 martie 2003, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, Curtea Constituțională a constatat că ocrotirea interesului dobânditorului de bună-credință a fost determinată de rațiuni care vizează asigurarea securității circuitului civil și stabilitatea raporturilor civile. Ne aflăm în prezența unei erori comune a dobânditorilor cu privire la calitatea de proprietar a statului, eroare ce îndreptățește o largă prezumție de bună-credință a acestora, întrucât

această eroare comună a tuturor dobânditorilor s-a bazat pe autoritatea unui act legislativ. Astfel fiind, nu poate fi decât de bună-credință cel ce se întemeiază pe o dispoziție a legii.

Soluțiile adoptate, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada de 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mariana Anca Cezara Voicu în Dosarul nr. 2.260/2003 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Petru Criste și Ana Criste în Dosarul nr. 7.412/2003 al Judecătoriei Cluj-Napoca. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

27 mai 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) și (7)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada de 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul părții prezente solicită admiterea excepției, arătând că, deși Legea nr. 10/2001 este o lege specială, care derogă de la dreptul comun, ea trebuie să fie în acord cu prevederile constituționale, de aceea nu trebuie să cuprindă reglementări discriminatorii față „de unii beneficiari” ai dreptului la reparație prin echivalent. Determinarea contravalorii reparațiilor ce se acordă prin echivalent, în situația imobilelor demolate, avându-se în vedere actele normative în vigoare la data demolării, contravine principiului *tempus regit actum*. În cazul în speță, chiar și în situația în care restituirea prin echivalent ar avea în vedere valoarea de circulație a imobilului, acest lucru nu ar putea acoperi valoarea imobilului care este înregistrat ca monument istoric. În susținere depune note scrise.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) și (7) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada de 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu, Zoe Irina Dombrowski, Rose-Marie Barbara Dumitrache și Ioan Mavrocordato în Dosarul nr. 4.523/2003 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal este prezent personal Șerban Alexandru Dimitriu și în calitate de mandatar pentru Zoe Irina Dombrowski, Rose-Marie Barbara Dumitrache și Georgeta Dombrowski. Este de asemenea prezent Ioan Mavrocordato, prin avocat Eugenia Crângariu, lipsind

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției. Limitarea întinderii despăgubirilor are în vedere posibilitățile economice și financiare, în a căror evaluare legiuitorul este suveran.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.523/2003, **Curtea de Apel Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) și (7) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu, Zoe Irina Dombrowski, Rose-Marie Barbara Dumitrache și Ioan Mavrocordato.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textele criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)—(3) și ale art. 53 din Constituție, republicată. În opinia autorilor excepției, aceste texte, care reglementează modul de calcul al valorii măsurilor reparatorii prin echivalent, pentru imobilele preluate abuziv și demolate, au în vedere un „criteriu profund discriminatoriu”. Autorii excepției mai susțin că nici unul dintre cele două alineate criticate nu face vreo referire la valoarea de circulație a construcțiilor sau terenurilor, „ambele omițând criteriul esențial de echitate în stabilirea măsurilor reparatorii prin echivalent”.

Instanța de judecată arată că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, ele asigurând respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că textul criticat nu contravine prevederilor art. 16 din Constituție, republicată, întrucât situația imobilelor demolate este diferită de cea a imobilelor nedemolate. Se arată că este firesc ca stabilirea valorii imobilelor demolate să se facă avându-se în vedere actele normative în vigoare la momentul demolării, legea prevăzând, de altfel, actualizarea valorii stabilite cu indicele inflației la data plății efective, tocmai pentru ca această măsură să fie eficientă. Și, în fine, apreciază că nu sunt încălcate nici dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate, deoarece persoanele care nu pot cere restituirea în natură se bucură de măsuri reparatorii prin echivalent, care acoperă prejudiciile patrimoniale suferite prin preluări abuzive.

Guvernul arată că procedura instituită prin Legea nr. 10/2001 este una specială, derogatorie de la dreptul comun, și prin urmare și modul de reparare a prejudiciilor este unul care derogă de la regulile dreptului comun privind răspunderea civilă delictuală. Dacă actul normativ în temeiul căruia s-a făcut preluarea abuzivă a reglementat și nivelul despăgubirii, valoarea imobilului se va stabili în funcție de aceasta, iar dacă actul normativ nu a prevăzut o anumită despăgubire sau nu a existat un act de preluare, valoarea construcției se stabilește în raport cu actul în vigoare la data demolării, realizându-se astfel o aplicare a principiului *tempus regit actum*.

Avocatul Poporului arată că textul criticat nu vine în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, deoarece toate categoriile de cetățeni care îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 10/2001 au dreptul de a beneficia de reglementările acestei legi. Se

apreciază că dispozițiile criticate nu contravin art. 44 alin. (1) din Constituție, republicată, deoarece ele reprezintă o aplicare a acestor prevederi constituționale prin stabilirea modului concret de evaluare a imobilelor preluate în mod abuziv și demolate, precum și a terenurilor ocupate.

Cu privire la critica de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 53 din Constituție, republicată, apreciază că aceasta este neîntemeiată, deoarece textul nu cuprinde o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, ci stabilește limitele unor măsuri reparatorii prin echivalent.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (6) și (7) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 10 alin. (6) și (7): „(6) *Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit actelor normative în vigoare la data demolării, actualizată cu indicele inflației la data plății efective.*

(7) *Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabilește potrivit actelor normative în vigoare.*”

Textele constituționale invocate ca fiind înfrânte sunt cele ale art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)—(3) și ale art. 53, texte ce au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (5): „*În România, respectarea Constituției, a supremăției sale și a legilor este obligatorie.*”;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 44 alin. (1)—(3): „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*”;

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie*

proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează.

Principala critică de neconstituționalitate privește faptul că cele două texte nu fac decât „o mică referire la valoarea actuală de circulație a construcțiilor sau terenurilor“. În opinia autorilor excepției ambele texte criticate „omit criteriul esențial, de echitate în stabilirea măsurilor reparatorii prin echivalent“. Altfel spus, autorul excepției propune aplicarea legii civile la raporturi care nu au nimic comun cu aceasta, raporturi în care statul nu apare nicicum ca un simplu debitor al unor obligații civile în cadrul cărora foștii proprietari ar avea calitatea de creditori, ceea ce ar însemna aplicarea normelor dreptului privat într-un domeniu aparținând, fără nici o îndoială, în întregime, dreptului public.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, „*În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului [...]*“. În acest sens, Curtea a statuat în mod constant că nu se poate substitui legiuitorului pentru completarea sau modificarea reglementărilor adoptate, întrucât, conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, republicată, Parlamentul este „[...] *unica autoritate legiuitoare a țării*“.

Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, procedura instituită prin Legea nr. 10/2001, inclusiv cu privire la valoarea imobilelor restituite prin echivalent, este una specială, derogatorie de la dreptul comun, prin care statul înțelege să repare prejudiciile suferite ca urmare a preluării unor imobile în mod abuziv cu titlu sau fără titlu. Prin urmare, inclusiv modul de reparare a prejudiciilor derogă de la regulile dreptului comun.

Așa fiind, este de competența legiuitorului să stabilească valoarea acestor despăgubiri în acord cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate și creanțele asupra statului sunt stabilite de lege.

Curtea constată că textele legale criticate nu contravin nici prevederilor constituționale cuprinse în art. 16, care consacră la alin. (1) principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deoarece, potrivit dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 10/2001, toate categoriile de cetățeni

care îndeplinesc condițiile prevăzute de această lege au dreptul la reparații pentru prejudiciile suferite ca urmare a preluării abuzive a unor imobile. În ceea ce privește aplicarea principiului egalității și nediscriminării, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, ca de exemplu prin Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci „când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite“.

Și, în fine, cu privire la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, republicată, text care are în vedere cazurile în care, prin lege, poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau libertăți, Curtea observă că textul constituțional nu se referă la restrângerea exercițiului sau la suprimarea unor drepturi — cum susțin autorii excepției, cu referire la consecințe decurgând din dreptul de proprietate. Dar, întrucât nu poate fi vorba despre drepturi a căror existență este incontestabilă, așadar despre drepturi al căror exercițiu ar putea fi, eventual, restrâns în considerarea motivelor avute în vedere de art. 53 din Constituție, republicată, revine, ca atribut suveran, legiuitorului să aprecieze asupra modalităților și condițiilor de realizare a măsurilor reparatorii, ca și asupra unor eventuale limite ale acestora. Evident că, nefiind vorba despre restrângerea exercițiului unor drepturi, ci despre stabilirea, prin lege, a limitelor unor reparații, nu se poate vorbi despre incidența prevederilor art. 53 din Constituție, republicată.

Limitarea quantumului reparațiilor are în vedere posibilitățile economice și financiare existente, în raport cu alte necesități și priorități economice și sociale, în a căror evaluare și satisfacere legiuitorul este suveran. Această opțiune a legiuitorului își găsește reazemul constituțional în dispozițiile textului din Legea fundamentală care proclamă statul român ca „*stat social*“, cu toate obligațiile care revin acestuia privind asigurarea unui trai decent pentru toate categoriile sociale.

Curtea observă că soluțiile adoptate de legiuitor cu privire la modul de stabilire a despăgubirilor și a întinderii acestora sunt în concordanță cu exigențele reglementărilor internaționale. Referitor la reparația în ipoteza privării de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, pe de o parte, că dreptul la indemnizare trebuie să aibă un quantum rezonabil, iar pe de altă parte, că metoda de evaluare a bunului trebuie să fie, la rândul ei, în mod manifest rezonabilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) și (7) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu, Zoe Irina Dombrowski, Rose-Marie Barbara Dumitrache și Ioan Mavrocordato în Dosarul nr. 4.523/2003 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile**

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 7 alin. (2), al art. 8 alin. (5) și al art. 10 alin. (3) din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Procedura de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Ovidiu Brînzan

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,

secretar de stat

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Speranța Maria Ianculescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 iunie 2004.

Nr. 974.

ANEXA Nr. 1

N O R M E**de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme se aplică:

- sistemelor publice sau private de aprovizionare cu apă potabilă a populației;
- instalațiilor de îmbuteliere a apei potabile;
- instalațiilor de fabricare a gheții pentru consum uman din apă potabilă;
- surselor de apă potabilă folosite în industria alimentară;
- fântânilor și instalațiilor individuale de apă potabilă de folosință familială, publică sau comercială.

Art. 2. — În înțelesul prezentelor norme, următorii termeni și expresii sunt definite astfel:

- autoritatea teritorială de sănătate publică* este direcția de sănătate publică organizată la nivel județean și la nivelul municipiului București, conform legii;
- autoritatea responsabilă de administrarea apelor* este Administrația Națională „Apele Române”, organizată conform prevederilor legii;
- autorizarea sanitară* reprezintă procesul de analiză și investigație sanitară a conformării cu normele de igienă și sănătate publică, ce condiționează din punct de vedere

tehnic și juridic punerea în funcțiune și desfășurarea activității în obiective de interes public;

d) *autorizația sanitară* este documentul eliberat de autoritatea teritorială de sănătate publică, prin care se acordă autorizarea sanitară;

e) *autorizația sanitară temporară* este documentul eliberat de autoritatea teritorială de sănătate publică, prin care se acordă autorizarea sanitară pe perioada unei derogări;

f) *apă subterană* este apa care saturează o zonă aflată deasupra unui strat de sol impermeabil;

g) *concentrația* sau *valoarea admisă* pentru oricare dintre parametri înseamnă concentrația maximă sau minimă admisă pentru acel parametru, prevăzută în tabelele 1A, 1B, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, măsurată în unitatea de măsură specificată și interpretată, când este cazul, conform notelor de la aceste tabele;

h) *consumator* înseamnă o persoană care primește apă potabilă furnizată conform prevederilor legale în vigoare de la un producător sau distribuitor de apă potabilă;

i) *dezinfecție* înseamnă procedeul prin care sunt eliminate sau inactivate microorganismele patogene din apă, astfel încât aceasta să corespundă cerințelor Legii nr. 458/2002;

j) *inspecția sanitară* reprezintă o evaluare la fața locului a condițiilor de protecție sanitară, a condițiilor de igienă din stațiile de tratare, rezervoarele de înmagazinare a apei și din rețelele de distribuție, utilizând fișele de evaluare și inspecție sanitară prevăzute în anexa la prezentele norme;

k) *parametru* reprezintă un organism sau o substanță prevăzută în tabelele 1A, 1B și 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002;

l) *parametru indicator* reprezintă o caracteristică, un element, un organism sau o substanță prevăzută în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, pe baza căreia se evaluează calitatea apei potabile în programele de monitorizare și în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de măsurile de remediere și restricții în utilizare;

m) *punct de amestec* reprezintă locul în care apa tratată în scopul potabilizării, provenind din două sau mai multe surse, este combinată în condiții tehnic controlate;

n) *supravegherea sanitară* constă în autorizarea, inspecția și controlul de laborator al calității apei potabile;

o) *sursă unică de distribuție* reprezintă un punct la ieșirea din stația de tratare, stația de pompare, rezervor sau un punct de amestec;

p) *rezervorul de înmagazinare* este orice construcție, alta decât cea aflată în incinta stației de tratare, în care apa potabilă este stocată în scopul satisfacerii unei cerințe de apă variabilă în timp; în cazul în care apa este înmagazinată și stocată într-o construcție care cuprinde mai mult de un singur compartiment și fiecare compartiment are intrare și ieșire proprii, iar compartimentele nu sunt conectate hidraulic între ele, construcția constituie *rezervor de înmagazinare separat*, iar în cazul în care compartimentele sunt conectate hidraulic, construcția constituie *rezervor de înmagazinare individual*.

CAPITOLUL II

Monitorizarea calității apei potabile

Art. 3. — Apa potabilă trebuie să fie sanogenă și curată, îndeplinind următoarele condiții:

a) să fie lipsită de microorganisme, paraziți sau substanțe care, prin număr ori concentrație, pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană;

b) să îndeplinească cerințele minime prevăzute în tabelele 1A, 1B și 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002;

c) să respecte prevederile art. 5—8 și 10 din Legea nr. 458/2002.

Art. 4. — (1) Apa potabilă este considerată *sanogenă și curată*, dacă în proba prelevată la ieșirea din rezervorul de înmagazinare valorile pentru parametrii bacterii coliforme, E. coli și streptococi fecali sunt cele prevăzute în tabelele 1A și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002.

(2) Apa potabilă este considerată *sanogenă și curată* la punctul de ieșire din rezervorul de înmagazinare, dacă rezultatele determinărilor pentru bacteriile coliforme arată absența acestora în 95% din probele prelevate, pe durata unui an calendaristic.

Art. 5. — O zonă de aprovizionare reprezintă o suprafață geografic delimitată în care se distribuie apă potabilă într-un an de către un serviciu public de apă, dintr-un singur rezervor sau turn de apă ori dintr-o stație de pompare în care apa are aceeași presiune și aceleași caracteristici cu cele ale sistemului de distribuție.

Art. 6. — Serviciile publice de apă identifică și delimitează teritoriile în care calitatea apei potabile nu se modifică semnificativ, pentru ca monitorizarea calității apei prelevate dintr-un punct al acestui teritoriu să fie reprezentativă pentru întreaga zonă.

Art. 7. — Serviciile publice de apă vor întocmi sau, după caz, vor revizui în ultimul trimestru al anului în curs, pentru anul următor, dosarul cu schema zonelor de aprovizionare din teritoriul lor de distribuție, conform următoarelor cerințe:

a) înregistrarea zonelor de aprovizionare se face ținându-se seama de tipul de sursă de distribuție: ieșirea din stația de tratare, stația de pompare, rezervor;

b) numărul de locuitori ai unei zone de aprovizionare se estimează după rezidența permanentă;

c) se identifică primele teritorii aprovizionate din surse unice; aceste teritorii se înregistrează ca o singură zonă de aprovizionare;

d) zona de aprovizionare în care apa potabilă provine din una sau din mai multe surse de distribuție este subdivizată în zone de aprovizionare separate, dacă există diferențe semnificative în calitatea apei din teritoriu;

e) în teritoriile în care variațiile de calitate sunt complexe sau dacă apa distribuită provine prin transfer dintr-un număr de surse potențiale, zona de aprovizionare este delimitată prin referire la granițe convenționale geografice sau la caracteristici comune ale sistemului de distribuție.

Art. 8. — (1) Verificarea calității apei potabile se face conform programelor de monitorizare prevăzute în tabelele 1—8 din anexa la prezentele norme.

(2) Locurile de prelevare a probelor de apă sunt stabilite de autoritatea teritorială de sănătate publică împreună cu producătorul și/sau distribuitorul și sunt comunicate în scris autorității administrației publice locale.

(3) Prin monitorizarea de control se verifică periodic calitatea organoleptică și microbiologică a apei potabile produse și distribuite și eficiența procedurilor de tratare, cu accent pe tehnologia de dezinfecție, în scopul determinării dacă apa potabilă este corespunzătoare sau nu din punct de vedere al valorilor parametrilor relevanți prevăzuți în Legea nr. 458/2002.

(4) Prin monitorizarea de audit se verifică dacă apa potabilă corespunde cerințelor de calitate și specificațiilor pentru toți parametrii prevăzuți în Legea nr. 458/2002, inclusiv pentru parametrii suplimentari impuși în autorizația sanitară.

Art. 9. — (1) Producătorul de apă prelevează și analizează un număr de probe de apă din fiecare zonă de aprovizionare, în conformitate cu programul de prelevare și analiză prevăzut în tabelele 1, 3, 5 și 7 din anexa la prezentele norme, sau, dacă nu are capacitate proprie de analiză, încheie un contract cu un laborator înregistrat la Ministerul Sănătății.

(2) Producătorul de apă trebuie să asigure prelevarea și analizarea săptămânală a unei probe de apă de la ieșirea din fiecare rezervor de înmagazinare în funcțiune, pentru a verifica conformarea cu valorile parametrilor: bacterii coliforme totale, E. coli, streptococi fecali, număr de colonii la 22°C și la 37°C, turbiditate și dezinfectantul rezidual.

(3) Autoritatea teritorială de sănătate publică prelevează și analizează un număr de probe de apă din fiecare zonă de aprovizionare specificată, conform programului de prelevare și analiză prevăzut în tabelele 2, 4, 6 și 8 din anexa la prezentele norme.

(4) În programul de monitorizare pentru fiecare parametru se vor respecta specificațiile din tabelele 1A, 1B, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002.

Art. 10. — (1) Autoritatea teritorială de sănătate publică poate să efectueze monitorizări suplimentare și să preleveze un număr suficient de probe dintr-o zonă de aprovizionare pentru orice parametru element, organism sau substanță, alta decât dezinfectantul rezidual, în scopul

de a stabili dacă apa este sanogenă și curată, în cazul în care există informații că acel element, organism sau substanță, singură sau în combinație, conduce la furnizarea unei ape care nu corespunde cerințelor legii sau condițiilor prevăzute în autorizația sanitară.

(2) Această monitorizare suplimentară nu poate determina o creștere mai mare de 20% a costurilor de monitorizare de control și/sau de audit.

Art. 11. — Autoritatea teritorială de sănătate publică poate decide efectuarea unei monitorizări suplimentare dacă există dovezi care atestă prezența în apă a unor substanțe sau microorganisme care nu au fost stabilite ca parametri în conformitate cu anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 și care pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană. Monitorizarea suplimentară se realizează individual pentru fiecare substanță sau microorganism în cauză.

Art. 12. — Autoritatea teritorială de sănătate publică poate solicita unui serviciu public sau privat responsabil de producerea și distribuția apei potabile efectuarea de analize suplimentare.

Art. 13. — (1) În fiecare an producătorul de apă asigură prelevarea numărului standard de probe prevăzut în tabelele 1 și 3 din anexa la prezentele norme, pentru a analiza dezinfectantul rezidual și fiecare parametru menționat în respectivele tabele.

(2) Producătorul de apă poate reduce în anul următor, cu acordul autorității teritoriale de sănătate publică, numărul de probe de prelevat pentru un parametru/mai mulți parametri față de numărul standard prevăzut în tabelele 1 și 3 din anexa la prezentele norme, dacă în punctul unde respectivul parametru este monitorizat sunt îndeplinite cumulativ condițiile:

a) calitatea apei distribuite în respectiva zonă de aprovizionare nu este modificată;

b) rezultatele probelor prelevate nu au arătat nici o variabilitate semnificativă timp de 2 ani consecutivi;

c) parametrul număr de colonii la 22°C și la 37°C nu a prezentat nici o modificare anormală;

d) parametrul pH nu a înregistrat niciodată o valoare mai mică de 6,5 sau mai mare de 9,5;

e) rezultatele monitorizării corespund valorilor prevăzute de Legea nr. 458/2002.

(3) Numărul de probe de prelevat în anul următor pentru un parametru la ieșirea din stația de tratare poate fi redus față de numărul standard dacă pe o perioadă de 2 ani succesivi rezultatele obținute din probele prelevate au arătat că:

a) parametrul bacterii coliforme totale, E. coli sau streptococi fecali nu au depășit valoarea maximă admisă;

b) parametrul bacterii Clostridium perfringens/bacterii sulfito-reducătoare, conductivitate sau turbiditate au îndeplinit specificațiile prevăzute în Legea nr. 458/2002;

c) parametrul număr de colonii la 22°C și la 37°C nu a înregistrat o creștere semnificativă.

(4) Prevederile alin. (3) sunt aplicabile în cazul monitorizării parametrilor bacterii coliforme, E. coli și streptococi fecali, dacă:

a) nu există nici un risc ca în apa produsă valoarea acestora să depășească valoarea prevăzută de lege;

b) tehnologia de tratare este proiectată astfel încât să nu permită ca, în caz de deficiențe sau de nefuncționare a procesului de dezinfecție, apa nedezinfectată să intre în sistemul de distribuție.

(5) În cazul în care un anumit procedeu de tratare este utilizat numai pe o perioadă a anului, numărul minim de probe care trebuie prelevat de la ieșirea din stația de tratare va fi calculat proporțional cu numărul de zile din

anul respectiv în care procedeu a fost aplicat și în raport cu numărul standard.

Art. 14. — Prelevarea, conservarea, transportul, păstrarea și identificarea probelor de apă potabilă se fac conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 15. — (1) Monitorizarea calității apei potabile conform prevederilor legii și ale prezentei hotărâri se realizează numai de către laboratoare înregistrate în acest scop la Ministerul Sănătății.

(2) Înregistrarea se face pe baza unei cereri în care se vor preciza: organizarea laboratorului conform reglementărilor legale în vigoare; folosirea metodelor de analiză prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 458/2002 sau a altor metode de analiză prin care se obțin rezultate echivalente, precum și, dacă este cazul, existența conectării la rețeaua electronică pentru transmiterea rezultatelor.

(3) Ministerul Sănătății comunică laboratorului, în termen de 90 de zile de la înregistrarea cererii, în baza unui referat de evaluare elaborat de către persoane calificate din institutele de sănătate publică București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara, dacă a fost admis pe lista de înregistrare a laboratoarelor care pot efectua monitorizarea apei potabile conform prevederilor Legii nr. 458/2002.

(4) Ministerul Sănătății specifică în comunicarea scrisă analizele și metodele de analiză pentru care laboratorul este autorizat pentru monitorizarea apei potabile și numărul de cod al acestuia.

(5) Ministerul Sănătății publică anual, în al treilea trimestru, pe site-ul propriu și în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin ordin al ministrului sănătății, lista laboratoarelor înregistrate pentru prelevarea și analizarea probelor de apă potabilă, în vederea realizării programului de monitorizare.

(6) Dacă într-o probă au fost găsite concentrații sau valori ce depășesc concentrațiile sau valorile admise, pentru a se stabili limitele acceptabile de deviație și detecție vor fi folosite următoarele metode:

a) metoda de analiză prevăzută în coloana 3 din tabelele 1, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, pentru determinarea conformării la parametrul pentru care este specificată metoda de analiză în anexa nr. 2 la Legea nr. 458/2002;

b) metoda de analiză folosită pentru determinarea conformării celorlalți parametri prevăzuți de lege, care trebuie să corespundă cerințelor prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 458/2002.

(7) Laboratorul poate solicita în scris aprobarea Ministerului Sănătății pentru utilizarea unei alte metode de analiză a apei decât a celei specificate în coloana 3 din tabelele 1, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, având obligația să prezinte:

a) descrierea metodei de analiză;

b) rezultatele testelor efectuate pentru a demonstra echivalența ei cu acuratețea, precizia și limita de detecție prevăzute în tabelul din anexa nr. 3 la Legea nr. 458/2002.

(8) Ministerul Sănătății autorizează în scris, în termen de 90 de zile de la înregistrarea cererii, folosirea metodei solicitate, în baza unui referat de evaluare elaborat de către persoane calificate, numai dacă aceasta este validată, precizând totodată condițiile care trebuie îndeplinite.

(9) Ministerul Sănătății revocă autorizația, prin înștiințare scrisă către producătorul de apă sau către laboratorul care a fost autorizat, în situația în care cerințele pentru care s-a acordat nu mai sunt îndeplinite.

Art. 16. — (1) Laboratoarele înregistrate de Ministerul Sănătății pentru a efectua prelevarea și analiza probelor de apă potabilă trebuie să transmită rezultatele autorității teritoriale de sănătate publică și producătorului de apă.

(2) Transferul de date între laboratoare și autoritatea teritorială de sănătate publică se va putea face și în format electronic.

(3) Autoritatea teritorială de sănătate publică transmite lunar primăriilor rezultatele monitorizării și pune la dispoziția persoanelor interesate aceste rezultate, conform prevederilor Legii nr. 458/2002.

Art. 17. — (1) Producătorul/Distribuitorul de apă suportă costurile de prelevare și analiză a probelor de apă potabilă pentru monitorizarea de control și de audit, conform tarifelor și modalităților de plată stabilite prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Costurile de prelevare și analiză pentru analizele suplimentare efectuate în cazul neconformării cu cerințele de calitate, generate de rețeaua interioară, sunt suportate de către proprietarul rețelei interioare.

Art. 18. — (1) Producătorul de apă trebuie să păstreze registrele de analize astfel încât să se poată stabili că la fiecare dintre probele prelevate au fost îndeplinite condițiile necesare de prelevare, manipulare, transport, conservare și analiză a probelor de apă potabilă.

(2) Registrele de analiză se păstrează pe o perioadă de 5 ani.

CAPITOLUL III

Prelevarea și analiza probelor de apă

Art. 19. — Pentru respectarea prevederilor Legii nr. 458/2002, probele de apă trebuie prelevate din puncte uniform distribuite în spațiu și în timp, pe perioada unui an.

Art. 20. — (1) Calitatea apei potabile se verifică în punctele de prelevare și în orice alt punct autorizat.

(2) Punctele de prelevare trebuie să fie localizate în aval de toate procedeele de tratare, inclusiv de punctele de amestec și din rezervoare, astfel încât să asigure o probă reprezentativă pentru calitatea apei în rețeaua de distribuție.

(3) Ieșirea din stația de tratare trebuie prevăzută cu robinete metalice, proiectate și realizate astfel încât să asigure cerințele de igienă pentru prelevare, care nu prezintă completări sau inserții și care sunt făcute din materiale avizate sanitar pentru a fi folosite în contact cu apa potabilă. Apa poate fi transportată către robinetul de prelevare printr-o țevă simplă, cât mai scurtă posibil, fabricată dintr-un material adecvat și avizat sanitar pentru folosință în contact cu apa potabilă.

(4) În situația în care ieșirea din stația de tratare nu este reprezentativă pentru tot fluxul de tratare, se va alege și alt punct pentru prelevarea de probe care să fie reprezentativ pentru calitatea apei produse.

(5) În situația în care un serviciu public de apă primește apă tratată de la un alt serviciu, aceasta nu trebuie inclusă în programul de monitorizare a calității apei la ieșirea din stația de tratare. Calitatea unei astfel de ape va fi monitorizată la punctul operațional de transfer.

(6) Laboratorul care efectuează analiza probelor de apă potabilă trebuie să aibă un sistem de asigurare a calității care va fi supus periodic controlului unei persoane calificate în acest sens, autorizată de către Ministerul Sănătății.

(7) Pentru realizarea programului de monitorizare și a monitorizării suplimentare, prelevarea probelor de apă se face de către asistenții de igienă sau de personalul de laborator din cadrul autorității teritoriale de sănătate publică sau din laboratoarele înregistrate la Ministerul Sănătății pentru a efectua prelevarea și analiza probelor de apă potabilă.

Art. 21. — (1) Cu excepția apei distribuite din cisternă, punctele de prelevare pentru analiza fiecărui parametru, altul decât parametrul pentru care punctul este autorizat, vor fi selectate și comunicate în scris producătorului de apă.

(2) Autoritatea teritorială de sănătate publică poate autoriza, pe baza unei solicitări a producătorului de apă, determinarea oricărui alt parametru decât a celor menționați în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, din orice alt punct decât cele stabilite în programele de monitorizare.

Art. 22. — (1) În cazul în care distribuția apei se face din cisternă, probele de apă vor fi prelevate la aprovizionarea cisternei.

(2) În cazul în care în sistemul de aprovizionare cu apă sunt intermitențe în distribuție sau întreruperi ocazionale ale apei la consumator, probele de apă vor fi prelevate cu o frecvență mai mare decât o prevede programul de monitorizare, respectiv la interval de 48 de ore cât timp distribuția este intermitentă și la interval de 48 de ore după reluarea distribuției.

(3) În probele de apă prelevate în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) se va analiza cu prioritate conformarea la parametrii E. coli, pH și conductivitate, urmând ca apoi să fie analizați toți parametrii indicatori.

(4) Un sistem de aprovizionare cu apă provenind din surse de suprafață și subterane va fi considerat un sistem numai cu sursă de suprafață, pentru aplicarea specificațiilor referitoare la parametrii aluminiu, Clostridium perfringens/bacterii sulfito-reducătoare, fier și mangan.

CAPITOLUL IV

Parametrii indicatori de radioactivitate

Art. 23. — (1) Atât pentru sursele noi de apă potabilă, cât și pentru cele aflate deja în cadrul programelor de monitorizare, frecvența de prelevare este de o probă trimestrială.

(2) În cazul surselor aflate pe canalul Dunăre—Marea Neagră unde se face determinarea de tritium, frecvența de prelevare este lunară.

Art. 24. — (1) Monitorizarea parametrilor de radioactivitate se efectuează conform următoarei proceduri:

a) se determină mai întâi conținutul radioactiv prin măsurarea activității alfa și beta globale a probei conform metodelor validate;

b) dacă valoarea obținută pentru activitatea beta globală este mai mare decât valoarea prevăzută în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, din activitatea beta globală se scade contribuția K-40, conform metodei prevăzute la alin. (2) lit. a);

c) dacă valorile activității alfa globală și beta globală (minus K-40) sunt mai mari decât valorile prevăzute în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, se identifică radionuclizii naturali și artificiali prezenți, începând cu determinarea radionuclizilor naturali Ra-226 (alfa emițător) și Ra-228 (beta emițător) și continuând cu cei artificiali: Cs-137 (beta, gama emițător) și Sr-90 (beta emițător);

d) se determină conținutul radioactiv specific conform metodei de analiză prevăzute la alin. (2) lit. b);

e) în funcție de conținutul radioactiv specific obținut, se calculează conform metodei de calcul prevăzute la alin. (2) lit. c) expunerea internă rezultată și se compară cu doza efectivă totală de referință prevăzută în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002; interpretarea se face în baza criteriilor menționate la art. 25;

f) tritiul este identificat și determinat separat conform metodelor validate, iar valoarea obținută se compară cu

valoarea prevăzută în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 și se interpretează în baza criteriilor prevăzute la art. 25.

(2) Determinarea parametrilor de radioactivitate se va face ținându-se seama de următoarele recomandări:

a) pentru determinarea K-40, întrucât raportul între K-40 și potasiu stabil este fix, se recomandă o metodă de analiză chimică a potasiului stabil, cum sunt flamfotometria, spectrofotometria cu absorbție atomică sau analiza specifică de ioni, având o sensibilitate de măsurare de 1mg K/l; activitatea K-40 se calculează folosindu-se factorul de conversie 27,6 Bq/g de potasiu stabil;

b) pentru determinarea conținutului specific se recomandă pentru radionuclizii gama emițători metodele directe, gama spectrometrice, de preferat folosindu-se analizoare multicanal și detectoare de germaniu hiperpur (cu eficiență de detecție mare), aplicându-se metode de lucru validate, iar pentru emițătorii alfa și beta se aplică metode radiochimice de analiză validate;

c) în funcție de conținutul radioactiv specific (A) măsurat, exprimat în Bq/l, doza efectivă totală (D_{ef}) se calculează după formula:

$D_{ef}(mSv/an) = A(Bq/l) \times \text{consumul anual } (l/an) \times f_c$, unde pentru activitatea (A) se ia în calcul media anuală a celor 4 probe recoltate în ultimul an calendaristic; pentru un adult, consumul mediu zilnic de apă potabilă este de 2 l, ceea ce înseamnă un consum anual de 730 l; f_c este factorul de conversie al activității în doză (mSv/Bq — încorporat), iar valorile se obțin înmulțind cu 1.000 valorile pentru adult (ultima coloană) din tabelul 4-A al Normelor fundamentale de securitate radiologică, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 bis din 29 august 2000. Dacă sunt mai mulți radionuclizi, dozele individuale rezultate se însumează.

(3) Rezultatele analitice ale fiecărei probe de apă prelevate trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- coordonatele exacte ale locului de recoltare;
- data recoltării probei (oră, zi, lună, an);
- metoda analitică folosită;
- radionuclizii identificați și concentrația activității per radionuclid (Bq/l);
- estimarea incertitudinii totale asupra valorii determinate (eroarea totală).

(4) Monitorizarea parametrilor de radioactivitate nu este necesară în cazurile în care:

a) determinările succesive efectuate în anii anteriori au arătat valori cu mult sub valorile prevăzute în tabelul 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002;

b) nu există nici un motiv pentru prezența potențială a unor radionuclizi naturali sau artificiali în concentrații mari, neobișnuite, care ar putea contamina radioactiv apa potabilă.

(5) Stabilirea sistemelor publice de aprovizionare cu apă pentru care se face monitorizarea parametrilor de radioactivitate se efectuează de către autoritatea teritorială de sănătate publică în colaborare cu autoritatea teritorială de protecție a mediului.

Art. 25. — Criteriile pentru interpretarea datelor și modul de acțiune sunt prezentate în tabelul 9 din anexa la prezentele norme.

CAPITOLUL V

Măsurile de remediere

Art. 26. — (1) În situația în care calitatea apei nu corespunde cerințelor prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, în punctele de prelevare stabilite conform

legii menționate, producătorul de apă are obligația să respecte procedura menționată în prezentul articol.

(2) Producătorul de apă trebuie să informeze de îndată autoritatea teritorială de sănătate publică și primăria.

(3) Producătorul de apă trebuie să ia de îndată măsurile necesare pentru identificarea cauzelor, după cum urmează:

a) să identifice toți parametrii de calitate care nu se conformează cu prevederile Legii nr. 458/2002; și

b) să stabilească cauzele neconformității pentru fiecare parametru.

(4) Dacă funcționarea a fost temporar autorizată sanitar, producătorul de apă are obligația să aplice prevederile alin. (2) pentru nerespectarea condițiilor prevăzute la autorizare.

(5) Producătorul de apă transmite de îndată autorităților menționate la alin. (2) constatările și concluziile anchetei efectuate pentru determinarea cauzei/cauzelor, menționând următoarele:

a) posibilitatea de repetare a neconformării la fiecare dintre parametrii identificați a fi neconformi;

b) acțiunile întreprinse în cazul în care neconformarea a fost cauzată de sistemul de distribuție interioară sau de modul de întreținere a acestuia, inclusiv faptul că au fost informați consumatorii afectați.

(6) În situația în care producătorul de apă a identificat o neconformare produsă din cauza sistemului de distribuție interioară sau a modului de întreținere a acestuia, trebuie să informeze consumatorii despre natura deficiențelor și măsurile care trebuie întreprinse de către consumatorii în cauză.

(7) În situația în care se înregistrează o neconformitate ca aceea prevăzută la alin. (6) pentru plumb sau cupru, producătorul ia măsuri de modificare sau de înlocuire a țevilor din sistemul de distribuție exterioră, indiferent dacă plumbul sau cuprul provenit din acestea contribuie la deficiențele înregistrate.

(8) În situația în care calitatea apei nu corespunde cerințelor prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, din cauza deteriorării temporare a calității sursei de apă, autoritatea teritorială de sănătate publică, autoritatea responsabilă de administrarea apelor și autoritatea administrației publice locale stabilesc măsurile în scopul asigurării calității apei la sursă.

CAPITOLUL VI

Derogarea

Art. 27. — Ministerul Sănătății poate aproba, la solicitarea autorității teritoriale de sănătate publică, derogări pe o perioadă determinată de la valorile parametrilor stabiliți în conformitate cu art. 5 alin. (2) sau cu tabelul 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002, până la o valoare ce va fi stabilită și aprobată de acesta, luându-se în considerare riscul pentru sănătate și alternativele de aprovizionare cu apă potabilă a populației din zona respectivă.

Art. 28. — În cazul în care un producător furnizează o apă a cărei calitate nu este conformă, pentru unul sau mai mulți parametri, cu valorile prevăzute la art. 5 alin. (2) sau în tabelul 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 și nu există alte mijloace pentru menținerea distribuției apei potabile în zona respectivă, producătorii de apă potabilă depun la autoritatea teritorială de sănătate publică o cerere de derogare. În urma evaluării solicitării se eliberează o autorizație sanitară de funcționare cu derogare sau se respinge solicitarea.

Art. 29. — Producătorii/Distribuitoarii de apă potabilă solicită autorității teritoriale de sănătate publică o derogare,

pe baza unei cereri și a unui dosar, în dublu exemplar, cu următorul conținut:

- a) datele de identificare a producătorului și/sau a distribuitorului;
- b) zona de aprovizionare în cauză;
- c) parametrul sau parametrii pentru a căror valoare se solicită derogarea;
- d) perioada pentru care este solicitată derogarea;
- e) motivele pentru care se solicită derogarea, cu precizarea cauzelor care au condus la nerespectarea valorilor prevăzute;
- f) descrierea sistemului de tratare și distribuție, cantitatea de apă distribuită zilnic;
- g) numărul de consumatori afectați și lista unităților de industrie alimentară și a obiectivelor în care apa este furnizată direct publicului, precum unități de învățământ, unități de asistență medicală, instituții socioculturale și cantine;
- h) rezultatele monitorizării din anul precedent;
- i) planul de măsuri necesare pentru remediere, cuprinzând calendarul lucrărilor, estimarea costurilor și indicatorii de evaluare a eficienței măsurilor aplicate;
- j) programul de monitorizare prevăzut pentru perioada de derogare.

Art. 30. — Autoritatea teritorială de sănătate publică la care a fost depusă cererea de derogare solicită institutului de sănătate publică în a cărei rază teritorială se află stabilirea condițiilor de derogare. În acest scop transmite un exemplar al dosarului prezentat de către producător, însoțit de un referat de evaluare ce trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) concluziile inspecției sanitare, conform fișei de evaluare a stației de tratare și a sistemului de distribuție, cu identificarea și evaluarea punctelor de risc;
- b) concluziile privind rezultatele monitorizării efectuate în ultimele 12 luni de către producător și de către autoritatea teritorială de sănătate publică.

Art. 31. — (1) Institutul de sănătate publică elaborează un referat tehnic pentru derogare, prin care recomandă acordarea derogării cu stabilirea condițiilor.

(2) Institutul de sănătate publică transmite referatul tehnic pentru derogare către Ministerul Sănătății, în termen de 30 de zile.

(3) Dacă institutul de sănătate publică, în urma evaluării documentației depuse, consideră că nu se poate recomanda derogarea, solicită date suplimentare de la autoritatea teritorială de sănătate publică, respectiv de la producător/distribuitor.

(4) Dacă și în urma analizei datelor suplimentare solicitate nu sunt îndeplinite condițiile pentru recomandarea derogării, institutul de sănătate publică informează Ministerul Sănătății în acest sens.

(5) Institutul de sănătate publică colaborează cu Administrația Națională „Apele Române” la stabilirea valorii sau concentrației maxime admise a parametrilor pentru care se solicită derogare, în situația în care este deteriorată calitatea sursei.

Art. 32. — Referatul tehnic pentru derogare elaborat de institutul de sănătate publică trebuie să conțină următoarele:

- a) date de identificare a producătorului/distribuitorului;
- b) zona de aprovizionare în cauză;
- c) descrierea sumară a sistemului de tratare și distribuție;
- d) parametrul sau parametrii și valorile maxime permise prin derogare;
- e) perioada pentru fiecare parametru pentru care se poate acorda derogarea;

f) motivele derogării, cu precizarea cauzelor care au condus la nerespectarea valorilor prevăzute și a impactului asupra sănătății;

g) cantitatea de apă distribuită zilnic și numărul de consumatori afectați;

h) informații privind numărul de unități de industrie alimentară afectate, precum și de unități în care apa este furnizată direct publicului;

i) un rezumat al planului măsurilor de remediere necesare;

j) programul de monitorizare prevăzut pentru perioada de derogare;

k) măsurile propuse pentru a fi aplicate de către consumatorii afectați;

l) măsuri recomandate grupelor de populație vulnerabile pentru care derogarea implică un risc special;

m) comunicatul pentru informarea populației asupra derogării.

Art. 33. — Ministerul Sănătății comunică autorităților teritoriale de sănătate publică rezoluția asupra solicitării de derogare împreună cu o copie a referatului tehnic elaborat de institutul de sănătate publică, în termen de 15 zile de la înregistrarea referatului.

Art. 34. — (1) Autoritatea teritorială de sănătate publică, pe baza aprobării Ministerului Sănătății, eliberează în termen de 15 zile de la primirea rezoluției autorizația sanitară temporară.

(2) Formularul autorizației sanitare temporare va conține următoarele elemente:

- a) date de identificare a producătorului/distribuitorului;
- b) zona de aprovizionare în cauză;
- c) parametrul sau parametrii și valorile maxime permise, precum și perioada pentru fiecare parametru pentru care s-a acordat derogarea;

d) numărul din registrul unic pentru autorizații sanitare;

e) numărul, data și emitentul referatului tehnic de derogare;

f) numărul și data aprobării de derogare eliberate de Ministerul Sănătății;

g) semnătura directorului direcției de sănătate publică și ștampila unității.

(3) Anexa autorizației sanitare temporare va conține următoarele:

- a) descrierea sistemului de tratare și distribuție și cantitatea de apă distribuită zilnic;
- b) numărul de consumatori afectați;
- c) lista unităților de industrie alimentară afectate, precum și a unităților în care apa este furnizată direct publicului;
- d) programul de monitorizare prevăzut pentru perioada de derogare;

e) planul măsurilor de remediere necesare;

f) măsurile care trebuie luate de unitățile afectate de industrie alimentară, precum și de unitățile în care apa este furnizată direct publicului;

g) comunicatul pentru informarea populației asupra derogării;

h) recomandările ce trebuie acordate grupelor de populație vulnerabile pentru care derogarea implică un risc special.

Art. 35. — (1) Producătorii de apă, pentru a obține a doua derogare, trebuie să depună la autoritatea teritorială de sănătate publică, cu cel puțin 3 luni înainte de finalizarea primei perioade de derogare, o cerere și un dosar care să conțină documentele prevăzute la art. 29, precum și argumentarea detaliată a cauzelor care au condus la nerespectarea condițiilor prevăzute de derogarea anterioară.

(2) Procedura de aprobare a derogării, respectiv de acordare a autorizației sanitare de funcționare cu derogare, este similară celei pentru obținerea primei derogări.

Art. 36. — (1) În cazuri excepționale, producătorul de apă poate solicita o a treia derogare prin depunerea la autoritatea teritorială de sănătate publică, cu cel puțin 3 luni înainte de finalizarea perioadei celei de-a doua derogări, a unei cereri însoțite de un dosar care să conțină documentele prevăzute la art. 29, precum și argumentarea detaliată a cauzelor care au condus la nerespectarea condițiilor prevăzute de derogările anterioare.

(2) Procedura de aprobare a derogării și de acordare a autorizației sanitare de funcționare cu derogare este similară celei pentru obținerea celei de-a doua derogări.

Art. 37. — După primirea aprobării de derogare, producătorii de apă trebuie să elaboreze semestrial un bilanț privind situația lucrărilor angajate și rezultatele programului de monitorizare, pe care îl transmit autorității teritoriale de sănătate publică și primăriei.

Art. 38. — Producătorul de apă publică într-un cotidian local condițiile de autorizare sanitară temporară în termen de 15 zile după obținerea autorizației.

CAPITOLUL VII

Modificarea calității apei potabile în rețeaua de distribuție

Art. 39. — (1) Materialele utilizate în sistemele de producere sau de distribuție aflate în contact cu apa potabilă nu trebuie să fie susceptibile de a afecta calitatea apei.

(2) Orice produs utilizat la tratarea sau la prepararea apei potabile nu trebuie să se regăsească în apă în concentrații superioare celor stabilite în tabelele 1A, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 și nici să inducă direct sau indirect un risc pentru sănătatea publică.

(3) Folosirea și introducerea de substanțe, produse și materiale în contact cu apa potabilă trebuie avizate sanitar conform Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 117/2002 privind aprobarea Procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, construcție, amenajare și reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului, și a Procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și categoriilor de produse noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 18 martie 2002.

Art. 40. — (1) Sistemele de distribuție a apei potabile trebuie proiectate, realizate și întreținute astfel încât să împiedice introducerea sau acumularea de microorganisme, paraziți ori substanțe ce constituie un risc potențial pentru sănătatea publică sau sunt susceptibile de a produce degradarea apei potabile distribuite, astfel încât să nu mai fie corespunzătoare cerințelor prevăzute de Legea nr. 458/2002.

(2) Sistemele de distribuție în condiții normale de întreținere trebuie să asigure circulația apei în toate punctele. Acestea trebuie să poată fi curățate, spălate, golite și dezinfectate.

(3) Componentele rețelelor de distribuție trebuie golite, curățate, spălate și dezinfectate când sunt instalate sau înainte de a fi utilizate după o remediere.

(4) Producătorul/Distribuitorul de apă trebuie să controleze eficiența operațiilor de golire, curățare, spălare și dezinfecție și calitatea apei după instalare și după orice fel de intervenție în rețea susceptibilă de a degrada calitatea apei potabile distribuite. Producătorul/Distribuitorul trebuie să aibă evidența acestui control.

(5) Rezervoarele cu care sunt dotate sistemele de distribuție trebuie curățate, spălate și dezinfectate cel puțin o dată pe an. Producătorul/Distribuitorul de apă trebuie să aibă evidența acestor operații.

(6) În situația în care condițiile de exploatare permit și calitatea apei potabile nu prezintă nici un semn de degradare, operațiile de golire, curățare, spălare și dezinfecție pot fi făcute cu o frecvență mai mică, cu aprobarea autorității teritoriale de sănătate publică și cu informarea primăriei.

(7) Producătorul/Distribuitorul de apă trebuie să anunțe autoritatea teritorială de sănătate publică și primăria asupra operațiilor de dezinfecție ce se vor realiza în timpul exploatării sistemului de distribuție.

(8) Partea din rețeaua de distribuție destinată altei folosințe decât consumul uman trebuie marcată. Orice parte din rețea accesibilă publicului și furnizând o apă cu altă destinație decât consumul uman trebuie semnalată acestuia cu avertizarea pericolului de folosire.

(9) Produsele întrebuințate la curățarea și dezinfecția sistemelor de distribuție a apei potabile, inclusiv condițiile și modul lor de utilizare și procedeele fizice de curățare și dezinfecție, trebuie avizate sanitar conform Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 117/2002.

(10) Evacuarea apei utilizate la spălarea și dezinfecția sistemelor de distribuție sau la tratarea apei nu trebuie să constituie un risc pentru sănătatea publică sau pentru mediu ori să constituie o sursă de insalubritate.

Art. 41. — (1) Rețelele de distribuție interioară nu trebuie să perturbe funcționarea rețelei la care sunt racordate sau să producă o contaminare a apei distribuite în rețelele particulare de distribuție atunci când în timpul utilizării prezintă fenomene de refluxare.

(2) Aceste rețele nu pot fi racordate la o sursă de apă care nu este autorizată sanitar.

Art. 42. — Rețelele de distribuție interioară pot fi prevăzute cu un sistem de tratare a apei complementar în următoarele cazuri:

a) în cazul instalațiilor colective; în acest caz sistemul de tratare a apei complementar este instalat numai pentru o parte din apa distribuită, astfel încât consumatorul final să poată dispune de apă rece netratată complementar;

b) dacă produsele și procedeele de tratare complementară au aviz sanitar conform prevederilor legale în vigoare;

c) dacă produsele și procedeele de tratare complementară sunt însoțite de instrucțiunile de folosire și de informare a consumatorului, conform prevederilor legale în vigoare;

d) dacă după tratarea complementară apa nu devine agresivă sau corosivă.

Art. 43. — În sistemul de distribuție a apei potabile nu se folosesc țevi sau alte materiale care au în compoziție plumb.

Art. 44. — Autoritatea teritorială de sănătate publică va solicita producătorilor efectuarea unui studiu cu privire la potențialul de dizolvare a plumbului în apă la punctul de distribuție, pentru instalațiile în care mai există conducte fabricate din plumb.

Art. 45. — Producătorii de apă sunt obligați să asigure în permanență supravegherea calității apei potabile distribuite prin:

a) inspecția periodică a instalațiilor;

b) programul de teste și analize efectuate în punctele determinate în funcție de riscurile identificate;

c) verificarea eficienței procedeeleor de dezinfecție și controlul produșilor secundari de dezinfecție;

d) evidența tuturor informațiilor privind supravegherea sistemului.

Art. 46. — (1) Producătorii de apă trebuie să pună la dispoziție autorității teritoriale de sănătate publică și primăriei rezultatele supravegherii calității apei potabile distribuite și orice informație cu privire la calitatea apei potabile.

(2) Producătorii de apă sunt obligați să aducă la cunoștință autorităților menționate la alin. (1) orice incident care poate avea consecințe asupra sănătății publice.

(3) În fiecare an, pentru zonele de aprovizionare cu mai mult de 3.500 de locuitori, producătorii de apă trebuie să prezinte autorității teritoriale de sănătate publică și primăriei un bilanț referitor la funcționarea sistemului, supravegherea calității apei potabile, lucrările realizate și planul de supraveghere pentru anul următor.

CAPITOLUL VIII

Informarea și raportarea

Art. 47. — (1) Producătorul de apă potabilă trebuie să întocmească și să actualizeze un registru pentru fiecare zonă de aprovizionare, care să conțină:

- denumirea zonei;
- denumirea fiecărei stații de tratare a apei din care apa este distribuită în acea zonă;
- numărul populației din zona de aprovizionare;
- condițiile de autorizare sanitară;
- acțiunile realizate sau care sunt necesar a fi efectuate pentru conformarea cu prevederile Legii nr. 458/2002 și cu condițiile de autorizare sanitară temporară;
- rezultatele monitorizării;
- orice altă înregistrare necesară.

(2) Producătorul de apă întregistrează:

- datele prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) ca intrări primare, până la termenul prevăzut de lege;
- datele prevăzute la alin. (1) lit. e), în termen de 30 de zile de la data stabilirii sau luării la cunoștință a acestora;
- datele prevăzute la alin. (1) lit. f), în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință a acestora.

(3) Producătorul de apă trebuie să revizuiască și să actualizeze registrul prevăzut la alin. (1) cel puțin o dată pe an.

(4) Producătorul de apă păstrează evidența anuală arhivată pe o perioadă de 5 ani.

Art. 48. — Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, împreună cu producătorii, respectiv distribuitorii de apă potabilă, întocmesc și publică anual, în buletinul informativ al direcției de sănătate publică, raportul județean, respectiv al municipiului București, privind calitatea apei potabile, care va cuprinde:

a) sistemele publice de aprovizionare cu apă potabilă, colective sau individuale, inclusiv cele care furnizează în medie o cantitate de apă mai mică de 10 m³/zi sau care deservesc mai puțin de 50 de persoane;

b) informațiile minime din raport trebuie să includă cel puțin aspectele la care se referă art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (2), art. 8 și art. 9 alin. (6) și (7) din Legea nr. 458/2002;

c) situația pe o perioadă de un an, publicarea efectuându-se la sfârșitul anului respectiv.

Art. 49. — Producătorul de apă trebuie să aducă la cunoștință fiecărui consumator, în fiecare an, pe nota de plată următoarele informații:

a) faptul că datele privind calitatea apei potabile distribuite sunt accesibile fără plată;

b) adresa, numărul de telefon și programul biroului la care acestea pot fi consultate.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 50. — (1) Instalațiile individuale de apă de folosință publică, fântânile și izvoarele vor fi monitorizate de către autoritatea teritorială de sănătate publică cel puțin o dată pe an pentru verificarea conformării la parametrii bacterii coliforme, număr de colonii la 22°C și la 37°C, E. coli, streptococi fecali, turbiditate, duritate, oxidabilitate, amoniac, nitrați, nitriți, pesticide și orice alt parametru considerat necesar a fi investigat de către autoritatea teritorială de sănătate publică.

(2) La evaluarea și inspecția sanitară a instalațiilor individuale de apă de folosință publică, a fântânilor și a izvoarelor se utilizează fișa de evaluare nr. 3, prevăzută în anexa la prezentele norme.

(3) Costurile de prelevare și analiză a probelor de apă prelevate conform alin. (1) sunt suportate de primăria din localitatea respectivă.

(4) Tarifele și modalitățile de plată se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

(5) Autoritatea teritorială de sănătate publică va transmite rezultatele acestei verificări și măsurile ce se impun dacă este cazul, inclusiv cele de avertizare a populației.

(6) Primăria va lua toate măsurile necesare pentru refacerea calității apei în situația în care valorile pentru parametrii E. coli, streptococi fecali, bacterii coliforme sunt mai mari decât cele prevăzute în Legea nr. 458/2002.

(7) Populația va fi informată asupra calității apei prin publicarea în buletinul informativ al direcției de sănătate publică a raportului județean privind calitatea apei potabile, iar primăria va asigura avertizarea populației prin afișarea la loc vizibil și protejat a înscrisurilor: „apa este bună de băut”; „apa nu este bună de băut”, „apa nu este bună de folosit pentru sugari și copiii mici”.

(8) Medicii de familie din localitățile în care apa din fântânile și izvoarele publice este necorespunzătoare trebuie să informeze pacienții asupra riscurilor pentru sănătate ale folosirii unei ape de băut de calitate necorespunzătoare și asupra măsurilor pe care aceștia trebuie să le ia pentru a-și proteja sănătatea.

(9) În cazul în care apa din fântânile și izvoarele publice are concentrația de nitrați mai mare decât valoarea prevăzută în lege, primăria este obligată să asigure apă potabilă fără plată pentru sugari și copiii mici până la 3 ani.

Art. 51. — (1) Calitatea apei din fântânile și instalațiile individuale de apă de folosință familială este verificată pentru respectarea valorilor parametrilor stabiliți prin Legea nr. 458/2002, de către autoritatea teritorială de sănătate publică, la cererea proprietarului.

(2) Costurile de prelevare și analiză a probelor de apă prelevate conform alin. (1) sunt suportate de către solicitant.

(3) Tarifele și modalitățile de plată se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 52. — Anexa*) cuprinzând tabelele 1—9 și fișele de evaluare și inspecție sanitară nr. 1—3 face parte integrantă din prezentele norme.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Tabelul 1. Monitorizarea de control a calității apei potabile la ieșirea din stația de tratare și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Volum mediu de apă produs în m ³ /zi	Nr. redus de probe de prelevat/an	Nr. standard de probe de prelevat/an
1. E.coli	<20	2	4
2. Enterococi	20 - 1.999	2	4
3. Clor rezidual total și liber ¹	2.000 - 5.999	26	52
	6.000 - 11.999	104	208
	>12.000	183	365
4. Bacterii coliforme	<20	-	1
5. Număr de colonii la 22 ^o C și 37 ^o C (interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)	20-99	2	4
	100-399	2	4
	400-999	4	8
6. Bacterii sulfito-reducătoare/ Clostridium perfringens (inclusiv sporii) ²	1.000-2.999	6	12
	3.000-5.999	12	24
	6.000-19.999	26	52
7. Amoniu	20.000-29.999	52	104
8. Aluminiu ³	30.000-39.999	78	156
9. Conductivitate	40.000-49.999	104	208
10. Cloruri	50.000-59.999	130	260
11. Culoare	60.000-99.999	183	365
12. Durtate totală (valoarea se aplică în cazul în care se folosește un procedeu de dedurizare)	100.000-125.000	365 + 1	730 + 1
	>125.000	probă pentru fiecare 25.000 m ³ /zi de volum suplimentar	probă pentru fiecare 25.000 m ³ /zi de volum suplimentar
13. Fier total ⁴			
14. Gust			
15. Mangan ⁵			
16. Miros			
17. Nitrați			
18. Nitriți			
19. Oxidabilitate ⁶ (sau carbon organic total pentru care interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)			
20. pH			
21. Sodiu			
22. Sulfuri și hidrogen sulfurat			
23. Sulfați			
24. Turbiditate			

- 1) Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeu de dezinfecție.
- 2) Monitorizarea acestui parametru este necesară numai pentru apa provenită din sursele de suprafață. Se vor determina bacterii sulfito-reducătoare în loc de Clostridium perfringens până la asigurarea capacității tehnice necesare.
- 3) Dacă este folosit în tratarea apei.
- 4) Dacă este folosit în tratarea apei sau se aplică procedeu de deferizare.
- 5) Dacă se aplică un procedeu de reducere a acestuia.
- 6) KMnO₄ la cald în mediu acid.

Tabelul 2. Monitorizarea de audit a calității apei potabile la ieșirea din stația de tratare și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Volum mediu de apă produs în m ³ /zi	Nr. de probe de prelevat/an
1. E.coli	<20	4
2. Enterococi	20-1.999	52
3. Clor rezidual total și liber ¹	2.000-5.999	104
	6.000-19.999	208
	>20.000	365
	<20	1
4. Bacterii coliforme	<20	1
5. Număr de colonii la 22 °C și 37 °C (interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)	20-99	1
	100-399	1
	400-999	2
	1.000-2.999	3
6. Bacterii sulfito-reducătoare/ perfringens (inclusiv sporii) ² Clostridium	3.000-5.999	4
7. Acrilamida ³	6.000-19.999	5
8. Aluminiu ⁴	20.000-29999	6
9. Amoniu	30.000-39.999	8
10. Arsen	40.000-49.999	12
11. Benzen	50.000-59.999	12
12. Bor	60.000-99.999	12
13. Bromați ⁵	100.000-125.000	12 + 1 probă pentru fiecare 25.000 m ³ /zi de volum suplimentar
14. Cianuri libere și totale	>125.000	
15. Dicloretan		
16. Durtate totală (valoarea se aplică în cazul în care se folosește un procedeu de dedurizare)		
17. Fier total ⁶		
18. Fluor		
19. Mangan ⁷		
20. Mercur		
21. Nitrați		
22. Seleniu		
23. Sodiu		
24. Stibiu		
25. Pesticide ⁸		
26. Tetracloretan și tricloretană		
27. Trihalometani/THM ⁹		

1. Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeu de dezinfecție.
2. Monitorizarea acestui parametru este necesară numai pentru apa provenită din sursele de suprafață. Se vor determina bacterii sulfito-reducătoare în loc de Clostridium perfringens până la asigurarea capacității tehnice necesare.
3. Dacă este folosită în tratarea apei.
4. Dacă este folosit în tratarea apei.
5. Dacă apa este tratată cu ozon sau clor.
6. Dacă este folosit în tratarea apei sau apa este supusă unui procedeu de defierizare.
7. Dacă se aplică un procedeu de reducere a acestuia.
8. Pesticidele susceptibile de a fi prezente în apă trebuie analizate cu prioritate.
9. Dacă apa este tratată cu clor.

Tabelul 3. Monitorizarea de control a calității apei potabile la consumator și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Nr. de populație din zona de distribuție	Nr. redus probe de prelevat/an	Nr. standard probe de prelevat/an
1. E.coli	<100	-	4
2. Enterococi	≥100	-	12 la fiecare
3. Bacterii coliforme			5.000 locuitori
4. Clor rezidual total și liber ¹			
5. Aluminiu ²	<100	2	4
6. Amoniu	100-499	2	4
7. Conductivitate	500-1.999	3	6
8. Culoare	2.000-4.999	3	9
9. Duritate totală (valoarea se aplică în cazul în care se folosește un procedeu de dedurizare)	5.000-14.999	6	24
	15.000-29.999	12	52
	30.000-99.999	24	104
10. Fier total ³	100.000-149.999	76	156
11. Gust	150.000-199.999	104	208
12. Miros	200.000-299.99	130	260
13. Nitrați	300.000-499.999	186	390
14. Nitriți	>500.000	315	630 + 3
15. Oxidabilitate ⁴ (sau carbon organic total pentru care interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)			probe pentru fiecare 5.000 locuitori
16. pH			
17. Turbiditate			

- 1) Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeu de dezinfecție.
- 2) Dacă este folosit în tratarea apei.
- 3) Dacă este folosit în tratarea apei sau se aplică procedeu de deferizare.
- 4) KMnO_4 la cald în mediu acid.

Tabelul 4. Monitorizarea de audit a calității apei potabile la consumator și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Nr. de populație din zona de distribuție	Nr. de probe de prelevat/an
1. E.coli	<100	4
2. Enterococi	≥100	12 probe pentru fiecare 5.000 locuitori
3. Clor rezidual liber și total ¹		
4. Acrilamidă ²	<100	
5. Arsen	100-499	1
6. Benzen	500-1.999	1
7. Benz(a)piren	2.000-4.999	2
8. Bor	5.000-14.999	3
9. Bromați ³	15.000-29.999	4
10. Cadmiu	30.000-99.999	5
11. Cianuri libere și totale	100.000-149.999	6
12. Clorură de vinil	150.000-199.999	8
13. Crom	200.000-299.999	12
14. Cupru	300.000-499.999	12 + 1 probă suplimentară pentru fiecare 100.000 locuitori
15. Dicloretan	>500.000	
16. Durtate totală ⁴		
17. Epiclorhidrină		
18. Fluor		
19. Hidrocarburi policiclice aromatice		
20. Mercur		
21. Nichel		
22. Nitrați		
23. Nitriți		
24. Pesticide ⁵		
25. Plumb		
26. Seleniu		
27. Stibiu		
28. Tetracloretan și tricloretenă		
29. Trihalometani/THM ⁶		

- 1) Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeul de dezinfecție.
- 2) Dacă este folosită în tratarea apei.
- 3) Dacă apa este tratată cu ozon sau clor.
- 4) Dacă se aplică un procedeu de durizare.
- 5) Pesticidele susceptibile de a fi prezente trebuie analizate cu prioritate.
- 6) Dacă apa este tratată cu clor.

Tabelul 5. Monitorizarea de control a calității apei îmbuteliată în sticle sau alte recipiente și a gheții fabricate din apă potabilă, destinată consumului uman și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Volum de apă produs în m ³ medie pe un an	Nr. de probe de prelevat înainte de îmbuteliere/an	Nr. de probe de prelevat după îmbuteliere/an
1. E. coli 2. Enterococi 3. Pseudomonas aeruginosa	≤ 10		3
4. Număr de colonii la 22 ⁰ C și 37 ⁰ C (interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice) 5. Bacterii coliforme	> 10 ≤ 60		6
6. Culoare 7. Conductivitate 8. Gust 9. Miros 10. pH 11. Turbiditate 12. Aluminiu ¹ 13. Amoniu 14. Duriitate totală 15. Fier total 16. Nitrați 17. Nitriți 18. Oxidabilitate ² (sau carbon organic total pentru care interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)	> 60		1 pentru fiecare 10 m ³ îmbuteliați

- 1) Dacă este folosit în tratarea apei.
2) KMnO₄ la cald în mediu acid.

Tabelul 6. Monitorizarea de audit a calității apei îmbuteliată în sticle sau alte recipiente și a gheții alimentare și numărul de probe de prelevat anual

Parametri de analizat	Volum de apă produs, m ³ medie pe un an	Nr de probe de prelevat din sursă/an	Nr de probe de prelevat înainte de îmbuteliere/an	Nr de probe de prelevat după îmbuteliere/an
1. Număr de colonii la 22 ⁰ C și 37 ⁰ C (interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)	≤ 10			1
2. Bacterii coliforme				
3. Pseudomonas aeruginosa				
4. E.coli				
5. Enterococi	≤ 60			1
6. Acrilamidă				
7. Aluminiu				
8. Arsen				
9. Benzen				
10. Benzo(a)piren				
11. Bor				
12. Bromați				
13. Cadmiu				
14. Cianuri				
15. Cloruri				
16. Clorura de vinil				
17. Crom				
18. Cupru				
19. Duritate totală				
20. Epiclohidrina				
21. Fier total				
22. Fluor				
23. Hidrocarburi policiclice aromatice				
24. Mangan				
25. Mercur				
26. Nitrați				
27. Nichel				
28. Pesticide				
29. Plumb				
30. Seleniu				
31. Sodiu				
32. Stibiu				
33. Trihalometani/THM ¹				
34. Tetracloretan și tricloretenă				
35. Tritiu				
36. Activitate α globală				
37. Activitate β globală				

1) Dacă apa este tratată cu clor.

**Tabelul 7. Monitorizarea de control a calității apei folosită în industria alimentară
Frecvența anuală de prelevare și analiză a probelor de către producător**

Parametri de analizat	Volum de apă produs în metrii cubi calculați ca medie pe un an	Nr. de probe de prelevat din sursă/ an	Nr. de probe de prelevat la punctul de utilizare/ an
1. E.coli	≤ 10		2
2. Enterococi			
3. Număr de colonii la 22 ⁰ C și 37 ⁰ C (interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)	$> 10 \leq 100$		3
4. Bacterii coliforme	$> 100 \leq 1.000$		9
5. Bacterii sulfito-reducătoare/ Clostridium perfringens (inclusiv sporii) ¹	$> 1.000 \leq 10.000$	4 + 3 pentru fiecare 1.000 m ³	folișiți
6. Culoare			
7. Gust			
8. Miros	$> 10.000 \leq 100.000$		
9. pH			
10. Conductivitate			
11. Turbiditate			
12. Aluminiu ²	> 100.000		
13. Amoniu			
14. Durtate totală			
15. Fier total			
16. Nitrați			
17. Nitriți			

- 1) Monitorizarea acestu parametru este necesară numai pentru apa provenită din sursele de suprafață. Se vor determina bacterii sulfito-reducătoare în loc de Clostridium perfringens până la asigurarea capacității tehnice necesare.
- 2) Dacă este folosit în tratarea apei.

**Tabelul 8. Monitorizarea de audit a calității apei utilizate în industria alimentară
Frecvența anuală de prelevare și analiză a probelor**

Parametrii de analizat	Volum de apă utilizat în metri cubi/zi	Nr. de probe de prelevat din sursă	Nr. de probe de prelevat din punctul de utilizare
1. E.coli 2. Enterococi 3. Bacterii coliforme 4. Bacterii sulfito-reducătoare/ Clostridium perfringens (inclusiv sporii) ¹	≤ 10		1
5. Acrilamidă 6. Aluminiu 7. Arsen 8. Benzen 9. Benzo(a)piren 10. Bor 11. Bromați 12. Cadmiu 13. Cianuri 14. Cloruri 15. Clor rezidual ² 16. Clorura de vinil 17. Crom 18. Cupru 19. Duritate totală 20. Epiclohidrina 21. Fier total 22. Fluor 23. Hidrocarburi policiclice aromatice 24. Mangan 25. Mercur	> 10 ≤ 100 > 100 ≤ 1.000		2
	> 1.000 ≤ 10.000	1 + 1 pentru fiecare 3.300 m ³	folosit

26. Nitrați	> 10.000 ≤ 100.000	3 + 1 pentru fiecare 10.000 m ³ folosit
27. Nichel		
28. Oxidabilitate ³ (sau carbon organic total pentru care interpretarea se face în raport cu datele/rezultatele istorice)		
29. Pesticide		
30. Plumb		
31. Seleniu		
32. Sodiu		
33. Stibiu		
34. Trihalometani/THM ⁴	> 10.000	10 + 1 pentru fiecare 25.000 m ³ folosit
35. Tetraclorețan și triclorețenă		
36. Tritiu		
37. Activitate α globală		
38. Activitate β globală		

- 1) Monitorizarea acestui parametru este necesară numai pentru apa provenită din sursele de suprafață. Se vor determina bacterii sulfito-reducătoare în loc de *Clostridium perfringens* până la asigurarea capacității tehnice necesare.
- 2) Sau orice alt parametru reprezentativ pentru procedeul de dezinfecție.
- 3) KMnO₄ la cald în mediu acid.
- 4) Dacă apa este tratată cu clor.

Tabelul 9. Criterii pentru interpretarea valorilor de radioactivitate și modul de acțiune

Parametru	Valoarea determinată comparativ cu valoarea prevăzută în tabelul 3 din anexa 1 la legea 458/2002	Mod de acțiune
Activitate globală	mai mică	apa corespunde calitativ și se continuă monitorizarea de rutină
	mai mare	se evaluează contribuția K-40 se determină conținutul radio-activ specific și se calculează doza efectivă
Doza efectivă	mai mică	apa corespunde calitativ și se continuă monitorizarea
	mai mare, dar mai mică de 1 mSv/an *	se informează autoritatea teritorială de sănătate publică se analizează cu producătorul și distribuitorul cauzele posibile și se iau măsuri de remediere după caz, se repetă determinările sau se intensifică frecvența recoltărilor de probe
	mai mare dar 1mSv/an, dar mai mică de 5 mSv/an *	se informează Institutul de Sănătate Publică la care este arondat autoritatea teritorială de sănătate publică se fac evaluări ale impactului potențial pe sănătate și ale eficacității unor măsuri de intervenție se iau măsuri de remediere pe baza evaluării cost/beneficiu
	mai mare 5 mSv/an *	din punct de vedere al radioactivității, apa nu este bună de consum se iau măsuri imediate pentru a reduce dozele la valori sub 1 mSv/an

Tritiu	mai mică	apa este bună de consum și se continuă monitorizarea de rutină
	mai mare dar sub 300 Bq/l	se informează autoritatea teritorială de sănătate publică se analizează cu producătorul și distribuitorul cauzele posibile și se iau măsuri de remediere după caz, se repetă determinările sau se intensifică frecvența recoltărilor de probe se caută prezența și a altor radionuclizii artificiali și se calculează doza efectivă totală
	mai mare de 300 Bq/l, dar sub 900 Bq/l	se informează Institutul de Sănătate Publică la care este arondat autoritatea teritorială de sănătate publică se fac evaluări ale impactului potențial asupra sănătății și ale eficacității unor măsuri de intervenție pe baza evaluării cost/beneficiu, se iau măsuri de remediere
	mai mare de 900 Bq/l	din punct de vedere al radioactivității apa nu este bună de consum și se iau măsuri imediate pentru a reduce concentrația sub 100 Bq/l

* - valoarea se reduce corespunzător dacă există expunere suplimentară a populației și pe alte căi (expunere gamma externă, expunere internă – inhalare, ingerare de produse alimentare contaminate radioactiv, etc.).

V. Sedimentare

1. Nr. de tancuri/bazine de sedimentare:
2. Frecvența îndepărtării nămolului
3. Tipul procedurii de decolmatare
4. Metoda de depozitare a nămolului
5. Aspectul general legat de limpezimea apei
6. Turbiditatea (NTU) la intrare: (NTU) la ieșire

VI. Filtrare

1. Nr. de filtre
2. Viteza de filtrare
3. Funcționarea filtrului
4. Grosimea stratului de pietriș
5. Grosimea stratului de nisip și granulozitatea

VII. Spălarea în flux invers a filtrelor

1. Criteriile de începere a spălării în flux invers
- Aer:

Debitul	DuratăTimpul
---------	--------------
- Apă:

Debitul	DuratăTimpul
---------	--------------
2. Distribuția volumelor de aer și apă în patul de nisip:
- Uniformă Neuniformă
3. Volumul de apă curată pentru spălarea în flux invers:
4. Au apărut "bulgări" de nămol sau fisuri în patul filtrant?

Înainte spălării în flux invers
După spălarea în flux invers
5. Unde este dirijată apa de spălare?

VIII. Clorinarea

1. Au existat întreruperi în clorinarea apei?
2. Frecvența întreruperilor:
3. Cauza întreruperii:
4. Tipul substanței chimice utilizate:
5. Dozarea substanței chimice:
6. Echipament și măsuri de siguranță:
7. Stocuri de rezervă de dezinfectant: Cantitatea
8. Condiții de depozitare:

IX. Rezervor/ rezervoare cu apă potabilă

1. Nr. de rezervoare:
2. Capacitatea fiecărui rezervor, mc:
3. Concentrația de clor rezidual liber:
4. pH:
5. Reactivi utilizați pentru ajustarea pH-ului și doza:
6. Există scurgeri din rezervor?
7. Este rezervorul acoperit și închis corespunzător?
8. Există urme de substanțe străine în rezervor?
9. Sunt ventilele de aer și conductele de preaplin protejate cu site?

X. Controlul procesului de tratare

	Da	Nu	Frecvent
1. Testul Jar:
2. pH:
3. Clor rezidual liber:
4. Culoare:
5. Turbiditate:
6. <i>E. Coli</i> / SF:
7. Altele:

EVALUARE SANITARĂ**XI. Controlul înregistrărilor/ documentelor**

1. Consumul de reactivi:
2. Testele utilizate pentru controlul procesului de tratare:
3. Examinarea bacteriologică:
4. Clorul rezidual:
5. Altele:

XII. Întreținere

	Curățare	Calibrare/ ungere
1. Grătare / Site:
2. Pompe:
3. Dozatoare pentru clor
4. Dozatoare pentru aluminiu
5. Instrumente de măsură și control:
6. Gospodărire în general:
7. Depozitarea reactivilor:
	Adecvată	Inadecvată

XIII. Personal

1. Nr. angajaților:

Permanenți	Temporari
------------	-----------
2. Nivelul de pregătire al șefului stației de tratare a apei și a operatorului șef:
3. Vechimea în stația de tratare:.....
4. Vechimea în serviciile de tratare a apei:.....

XIV. Reclamații primite

1. De la operatori:.....
.....
.....
.....
2. De la conducere:.....

XV. Probleme existente:

	Da	Nu	Descrierea problemei
1. Sitele fine:
2. Camera cu pietriș:
3. Treaptă de reținere a uleiurilor și substanțelor grase:
4. Presedimentarea:
5. Cărbunele activ:
6. Aerarea:
7. Coagularea și floccularea:
8. Sedimentarea:
9. Filtrarea:
10. Dezinfecția:
11. Alte procese:
12. Controlul procesului (X):
13. Controlul înregistrărilor (XI):
14. Întreținerea (XII):

XVI. Diagrama de flux a stației de tratarea apei (anexați diagrama)**XVII. Măsurile de remediere recomandate**

1. Măsurile care trebuie luate imediat:
2. Măsurile pe termen mediu:

XVIII. Au fost soluționate problemele identificate la inspecția precedentă?

.....

.....

.....

Semnătura medicului igienist / inspectorului :

Semnătura producătorului

.....

FIȘĂ nr. 3 DE EVALUARE ȘI INSPECȚIE SANITARĂ**Fântână Publică****I. Locul verificat:**

1. Informații generale : Autoritatea de Sănătate Publică
- : Localitatea.....
2. Cod / Adresă
3. Semnătura reprezentantului Autorității de apă / Comunității
4. Data inspecției.....
5. Proba de apă prelevată..... Nr. probei..... CF.....

II. Informații pentru evaluarea riscului

Risc

1. Există vreun punct de scurgere între sursă și rezervor Da/ Nu
2. Căminele de vizitare sunt protejate (inclusiv potrivit cerințelor de ordin sanitar) Da/ Nu

Dacă există un rezervor

3. Este el acoperit și protejat potrivit cerințelor de ordin sanitar Da/ Nu
4. Sunt ventilele protejate potrivit cerințelor de ordin sanitar Da/ Nu
5. Prezintă rezervorul fisuri sau spărturi Da/ Nu
6. Există pierderi în sistemul de distribuție Da/ Nu
7. Este pavată și împrejmuțată zona din jur Da/ Nu
8. Se acumulează apă în jurul rezervorului (este necesară drenarea) Da/ Nu
9. Există deșeuri solide pe o rază de 10 m în jurul rezervorului Da/ Nu
10. Este marginea rezervorului fisurată sau erodată Da/ Nu
11. Există pierderi la robinetul de golire Da/ Nu

Scorul riscului de contaminare 10 - 11 = foarte mare

6 - 9 = mare

3 - 5 = mediu

0 - 2 = mic

III. Rezultate și recomandări

Au fost identificate următoarele puncte cu risc (nr. 1-11)

Măsuri de remediere.

.....

.....

.....

.....

Semnătura medicului igienist/inspectorului:

.....

PROCEDURA **de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile**

Art. 1. — (1) Utilizarea în scopul consumului public a unei ape preluate dintr-un mediu natural se autorizează sanitar de către autoritatea teritorială de sănătate publică.

(2) Nu este supusă autorizării sanitare utilizarea apei preluate dintr-un mediu natural pentru consumul personal al unei familii.

Art. 2. — (1) Autorizarea sanitară se face în baza dosarului depus de către producătorul/distribuitorul de apă potabilă, a referatului și a fișelor de evaluare întocmite de autoritatea teritorială de sănătate publică pentru sistemul de aprovizionare în cauză.

(2) Dosarul trebuie să conțină:

a) informații care să permită evaluarea calității apei la sursă și variațiile posibile de calitate și cantitate pe o perioadă de cel puțin un an;

b) evaluarea riscurilor posibile de modificare a calității apei la sursă;

c) studiul hidrogeologic și zonele de protecție sanitară;

d) planul de măsuri pentru controlul riscurilor identificate și studiile efectuate pentru justificarea alegerii produselor și procedeele de tratare;

e) specificarea măsurilor preconizate pentru ca apa produsă să corespundă cerințelor de calitate înainte de a fi distribuită și pentru reducerea potențialului de dizolvare a plumbului, cuprului și nichelului în apa produsă;

f) schema sistemului de producere și de distribuție a apei.

(3) Referatul de evaluare se redactează conform prevederilor legale în vigoare privind autorizarea sanitară și stabilește condițiile de exploatare, regimul de protecție sanitară, produsele folosite și procedeele tehnologice de tratare, programul de monitorizare a calității apei.

(4) La evaluarea și inspecția sanitară a stației de tratare a apei potabile se utilizează fișa de evaluare nr. 1 prevăzută în anexa la Normele de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile. În cazul evaluării și inspecției sanitare a sistemului de distribuție și a rezervorului de înmagazinare se utilizează fișa de evaluare nr. 2 prevăzută în anexa la aceleași norme. Fișa de evaluare nr. 1, utilizată pentru stația de tratare a apei potabile, se completează numai de către personal cu studii superioare calificat în acest scop, fișa de evaluare nr. 2, utilizată pentru sistemul de distribuție și rezervorul de înmagazinare, poate fi completată și de către personal cu studii medii, calificat în acest scop.

Art. 3. — Dosarele pentru autorizarea sanitară se trimit pentru evaluare institutelor de sănătate publică în următoarele situații:

a) dacă există o captare în afara limitelor județului unde sunt situate localitățile interesate;

b) dacă se utilizează o sursă de apă a cărei calitate nu se încadrează în categoria de folosință.

Art. 4. — (1) Anual, în primul trimestru, producătorul/distribuitorul de apă potabilă trebuie să prezinte autorității teritoriale de sănătate publică o declarație privind condițiile în care va funcționa în anul respectiv.

(2) Autoritatea teritorială de sănătate publică, în termen de 30 de zile de la înregistrarea declarației, va transmite producătorului/distribuitorului de apă potabilă un referat de evaluare ce trebuie să cuprindă evaluarea condițiilor de funcționare, a programului de monitorizare a calității apei potabile și, dacă este cazul, măsurile ce trebuie aplicate de producător/distribuitor sau de consumator pentru conformarea cu prevederile Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile.

(3) Declarația și concluziile referatului de evaluare se afișează la sediul primăriei și se publică în cotidianul local.

(4) Declarația și referatul trebuie să conțină următoarele elemente:

a) datele de identificare a producătorului/distribuitorului de apă potabilă;

b) datele de identificare a stației de tratare a apei;

c) zona/zonele de aprovizionare cu apă potabilă;

d) programul de distribuție a apei potabile către consumatori;

e) programul de monitorizare a calității apei potabile pentru anul în curs, costurile de realizare și nominalizarea laboratorului/laboratoarelor care efectuează programul de monitorizare.

Art. 5. — Extinderea sau modificarea instalațiilor publice de captare, de aducțiune, de tratare sau de distribuție a apei este supusă autorizării sanitare de către autoritatea teritorială de sănătate publică.

Art. 6. — Extinderea sau modificarea instalațiilor private prin noi bransamente se face cu notificarea autorității teritoriale de sănătate publică prin transmiterea copieii de pe acordul emis de producătorul local de apă.

Art. 7. — (1) Persoanele fizice autorizate sau persoanele juridice care au ca obiect de activitate îmbutelierea apei pentru consum uman trebuie să prezinte pentru autorizarea sanitară un dosar care să conțină următoarele elemente:

a) informații care să permită evaluarea calității apei la sursă și variațiile posibile de calitate pentru o perioadă de cel puțin un an;

b) studiul hidrogeologic și zonele de protecție sanitară conform prevederilor legale în vigoare;

c) volumul de apă estimat a fi îmbuteliat anual;

d) studiile efectuate pentru justificarea alegerii produselor și procedeele de tratare a apei;

e) specificarea măsurilor preconizate pentru ca apa produsă să corespundă cerințelor de calitate înainte de a fi îmbuteliată;

f) schema sistemului de captare, tratare/corectare și îmbuteliere;

g) avizul sanitar pentru recipientele de îmbuteliere;

h) programul de monitorizare a calității apei la sursă și a apei îmbuteliate.

(2) Referatul de evaluare se redactează conform prevederilor legale în vigoare privind autorizarea sanitară și trebuie să stabilească condițiile de exploatare, regimul de protecție sanitară, produsele folosite și procedeele tehnologice de tratare, programul de monitorizare a calității apei.

Art. 8. — Utilizarea materialelor, a produselor și procedeele de tratare a apei îmbuteliate destinate consumului uman este condiționată de obținerea avizului sanitar.

Art. 9. — Persoanele fizice autorizate sau persoanele juridice care au ca obiect de activitate fabricarea gheții din apa potabilă, ambalarea, depozitarea și transportul gheții trebuie să prezinte pentru autorizarea sanitară un dosar care să conțină următoarele elemente:

a) informații care să permită evaluarea calității apei la sursă și variațiile posibile de calitate pe o perioadă de cel puțin un an;

b) studiul hidrogeologic și zonele de protecție sanitară, după caz;

c) volumul de apă estimat a fi prelucrat anual;

d) studiile efectuate pentru justificarea alegerii produselor și procedeele de tratare;

e) specificarea măsurilor preconizate pentru ca apa produsă să corespundă cerințelor de calitate înainte de a fi fabricată gheața;

f) schema sistemului de captare, tratare/corectare a apei și de fabricare a a gheții;

g) avizul sanitar pentru materialele de ambalare a gheții;

h) avizul sanitar pentru mijloacele de transport;

i) programul de monitorizare a calității apei și a gheții.

Art. 10. — (1) Autorizarea sanitară se acordă numai dacă instalațiile de îmbuteliere a apei destinate consumului uman sau instalațiile de fabricare și ambalare, de depozitare și transport al gheții pentru consum uman, fabricată din apă potabilă, asigură evitarea oricărui risc de contaminare.

(2) Referatul de evaluare se redactează conform prevederilor legale în vigoare privind autorizarea sanitară și trebuie să stabilească condițiile de exploatare, regimul de

protecție sanitară, produsele folosite și procedeele tehnologice de tratare, precum și programul de monitorizare a calității apei.

Art. 11. — Normele de igienă aplicabile instalațiilor de îmbuteliere și recipientelor, metodele de gazeificare și de corectare a calității apei îmbuteliate, alta decât apa de izvor, se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 12. — (1) Materialele de îmbuteliere a apei potabile și materialele de ambalare a gheții nu trebuie să afecteze calitatea apei sau a gheții.

(2) Orice produs utilizat la tratarea sau la prepararea apei îmbuteliate ori a gheții nu trebuie să se regăsească în apă sau în gheață în concentrații superioare celor stabilite în tabelele 1B, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 ori să inducă direct sau indirect un risc pentru sănătatea publică.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE*)

privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit AJUTORUL SĂTEANULUI PISCU OC3

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit AJUTORUL SATEANULUI PISCU OC3, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0247 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit AJUTORUL SATEANULUI PISCU OC3, cu sediul în Piscu, județul Galați, număr de ordine în Registrul comerțului J17/10028/1992, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Belsugul Galați, Izbanda Independentă, Ajutorul Sateanului Piscu, Spicul Pechea, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit AJUTORUL SATEANULUI PISCU OC3 a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

cooperativelor de credit Belsugul Galati, Izbanda Independenta, Ajutorul Sateanului Piscul, Spicul Pechea.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit AJUTORUL SATEANULUI PISCU OC3 este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Belsugul Galati. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 196.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”